ECLI:LV:RIRT:2021:0412.11353047419.2.S

Lieta Nr.11353047419
Nr.K33-0348-21/26

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Jūrmalā, 2021.gada 12.aprīlī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese G.Lapiņa
piedaloties prokuroram I.Vikuļinam
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un 180.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/, un pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja laupīšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

2019.gada 21.novembrī, laika periodā no plkst.9.30 līdz plkst.13.30 izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bērzu masīvā, netālu no mājas /adrese/, kur /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ kopīgi lietoja alkoholisko dzērienu, /pers. B/ realizējot kopīgo nolūku ar /pers. A/, vērstu uz /pers. C/ piederošo kustamo mantu nolaupīšanu, ar dūri iesita pa seju uz nokritušā bērza sēdošajam /pers. C/, kā rezultātā /pers. C/ nokrita uz zemes. Tad, /pers. A/ un /pers. B/, katrs izdarīja ne mazāk kā vienu spērienu ar kāju galvas apvidū uz zemes gulošajam /pers. C/, pēc kā /pers. A/ no /pers. C/ virsjakas kabatas paņēma naudas maku 5,00 EUR vērtībā, kurā atradās nauda 10,00 EUR apmērā, AS „Swedbank" norēķinu karte bez vērtības, kā arī atlaižu kartes bez vērtības, un /pers. B/ no /pers. C/ virsjakas kabatas paņēma mobilo telefonu 30,00 EUR vērtībā, kā arī centās novilkt no viņa pirksta zelta gredzenu 150,00 EUR vērtībā, bet tas viņam neizdevās. Ar nolaupītām mantām, kopējā vērtībā 45,00 EUR, /pers. A/ un /pers. B/ pameta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu.

Vardarbīgo darbību izdarīšanas rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem abu vaigu apvidū, ādas nobrāzumu deguna gala apvidū, deguna kaula un deguna starpsienas lūzumu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

[2] /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2020.gada 11.maijā ap plkst.16.30, /pers. A/, atrodoties SIA /Nosaukums/ veikala /Nosaukums A/ tirdzniecības zālē, /adrese A/, realizējot nolūku, kas vērsts uz svešas mantas nolaupīšanu, no precēm, kas bija izliktas pārdošanā, paņēma 0,5l pudeli alkoholiskā dzēriena „Krepkij Orešek" 9,25 EUR vērtībā, un, sabojājot šīs preces aizsarguzlīmi, paslēpa minēto preci savas jakas kabatā, pēc kā neveicot par šo SIA /Nosaukums/ piederošo mantu apmaksu, pagāja garām kasei un pameta veikala telpas, ar ko SIA /Nosaukums/ nodarīja mantisko zaudējumu 9,25 EUR apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja mantas zādzību nelielā apmērā, tas ir, kustamas mantas, kuras vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedza vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, nolaupīšanu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[1] /pers. B/ izdarīja laupīšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

2019.gada 21.novembrī, laika periodā no plkst.9.30 līdz plkst.13.30 izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bērzu masīvā, netālu no mājas /adrese/, kur /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ kopīgi lietoja alkoholisko dzērienu, /pers. B/ realizējot kopīgo nolūku ar /pers. A/, vērstu uz /pers. C/ piederošo kustamo mantu nolaupīšanu, ar dūri iesita pa seju uz nokritušā bērza sēdošajam /pers. C/, kā rezultātā /pers. C/ nokrita uz zemes. Tad, /pers. A/ un /pers. B/, katrs izdarīja ne mazāk kā vienu spērienu ar kāju galvas apvidū uz zemes gulošajam /pers. C/, pēc kā /pers. A/ no /pers. C/ virsjakas kabatas paņēma naudas maku 5,00 EUR vērtībā, kurā atradās nauda 10,00 EUR apmērā, AS „Swedbank" norēķinu karte bez vērtības, kā arī atlaižu kartes bez vērtības, un /pers. B/ no /pers. C/ virsjakas kabatas paņēma mobilo telefonu 30,00 EUR vērtībā, kā arī centās novilkt no viņa pirksta zelta gredzenu 150,00 EUR vērtībā, bet tas viņam neizdevās. Ar nolaupītām mantām, kopējā vērtībā 45,00 EUR, /pers. A/ un /pers. B/ pameta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu.

Vardarbīgo darbību izdarīšanas rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem abu vaigu apvidū, ādas nobrāzumu deguna gala apvidū, deguna kaula un deguna starpsienas lūzumu.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais/pers. A/ sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi. Cietušā SIA /Nosaukums/ pieteikto materiālo kompensāciju atzina (lietas 222., 223.lapa).

Apsūdzētais/pers. A/ sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas atzina daļēji, norādīja, ka nepiekrīt tam, ka cietušajam mēģināja no pirksta novilkt zelta gredzenu (lietas 222.lapa). Cietušajam/pers. C/ materiālo kaitējumu 50 EUR apmērā ir atlīdzinājis (lietas 214.-215.lapa).

Apsūdzētais/pers. B/ sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas atzina daļēji (lietas 224.lapa).

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi lietas dalībniekus, ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzīst pilnībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas. Ņemot vērā to, ka apsūdzētais ar savu rīcību radīja kaitējumu cietušajam SIA /Nosaukums/, tiesa atzīst, ka radītais kaitējums ir piedzenams no apsūdzētā par labu cietušajam 9,25 EUR apmērā.

Tiesa veica pierādījumu pārbaudi apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas izmeklēšanā atteicās no liecību sniegšanas.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu, nolasīja apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības (lietas 51.-52, 53.-54., 55., 59.-60., 61., 63.-66., 71.-73., 161.-163.lapa).

2019.gada 26.novembrī /pers. A/ iesniedzot vaļsirdīgo atzīšanos un norādīja, ka 2019.gada 21.novembrī apsūdzētais satika savu paziņu /pers. C/. /pers C/ telefonam vajadzēja bateriju, abi aizgāja to nopirkt, kamēr gaidīja, pie darbnīcas lietoja abi alkoholu. Nopērkot bateriju, apsūdzētais satika savu paziņu /pers. B/. Nolēma turpināt alkohola lietošanu un aizgāja alkoholu lietot pie bērzu birzs. Pa ceļam apsūdzētais /pers. A/ piedāvāja /pers. B/ apzagt /pers. C/ jo /pers. A/ zināja, ka viņam ir nauda. /pers. B/ piekrita piedāvājumam. /pers. B/ iesita /pers. C/ ar dūri pa seju un pēc tā viņš nokrita. /pers. A/ neatceras, ka būtu viņu situši ar kājām. /pers. C/ nokrita un /pers. A/ no /pers. C/ kabatas izvilka maku, telefonu neņēma, bet drīzāk to paņēma /pers. B/. Pēc tā /pers. A/ ar /pers. B/ aizgāja. /pers. C/ palika gulēt zālē. Maku kopā ar kartiņām izmeta, tajā bija ne vairāk kā 10 EUR. Naudu kopā ar /pers. B/ nodzēra, tad abi izšķīrās kaut kur pēc 30 minūtēm. Nezina, kur /pers. C/ lika telefonu. Izdarīto nožēlo.

/pers. A/ liecināja, ka 2019.gada 21.novembrī satika paziņu /pers. C/ kopā dzēra. Ap plkst.11.00 no rīta, pievienojās vēl /pers. B/. Alkoholu visiem pirka /pers. C/. Vienā brīdī /pers. A/ ar /pers. B/ nolēma, ka grib dzert bez /pers. C/. /pers. A/ pateica /pers. B/, ka vajag no /pers. C/ paņemt naudu un viņš piekrita. /pers. B/ iesita /pers. C/ sejas rajonā un /pers. C/ nokrita uz muguras. Pirms sitiena /pers. C/sēdēja uz baļķa. /pers. C/ virsjakas kabatā bija maks, kuru paņēma /pers. A/. Nezina, vai telefonu ņēma /pers. B/, neredzēja. Makā bija ne vairāk kā 10 EUR, naudu notērēja. Neatceras, kas bija tālāk, jo bija piedzēries. Savu vainu atzīst.

Papildus liecināja, ka /pers. C/ tanī dienā bija gredzens, taču ne /pers. A/, ne /pers. B/ to neaiztika un pat nemēģināja to nozagt.

Pēc apsūdzības izsniegšanas /pers. A/ liecināja, ka ar apsūdzību ir iepazinies, savu vainu inkriminēto nodarījumu izdarīšanā atzīst pilnīgi. Nodarījuma apstākļi pareizi izklāstīti apsūdzības tekstā. Izdarīto nožēlo.

Pēc liecību nolasīšanas, savas pirmstiesas procesā sniegtās liecības apstiprināja.

Apsūdzētais/pers. B/ tiesas izmeklēšanā atteicās no liecību sniegšanas.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu, nolasīja apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības (lietas 80.-81. ar tulkojumu, 86, 87., 134., 148., 166.-168.lapa).

/pers. B/ liecināja, ka precīzu datumu un laiku neatceras, pa dienu, satika savu paziņu /pers. A/, viņš bija ar kādu, kuru nepazina. /pers. A/paziņa veikalā nopirka bateriju. Tad kopā dzēra pie veikala un gāja tālāk. Precīzi neatceras, kas notika, taču brīdis, kuru atceras, ir tad, kad sit /pers. A/ paziņam. Atceras, ka iesita vienu reizi, vai bija vēl sitieni, neatceras. Vīrietis sagrīļojās un nokrita. Pēc tam atceras, ka lombardā ieķīlāja telefonu „Samsung" un par telefonu saņēma 15 EUR. Telefonu ieķīlāja lombardā Salaspilī. Kas notika tālāk, neatceras. Savu vainu atzīst, ka iesita vīrietim un paņēma telefonu. Neatceras, ka cietušajam bija gredzens.

Papildus liecināja, ka lombards negribēja pieņemt telefonu bez lādētāja, tāpēc no mājām paņēma vecu mobilā telefona „Nokia" lādētāju un to iedeva līdzi mobilajam telefonam.

Pēc apsūdzības izsniegšanas /pers. B/ liecināja, ka ar uzrādīto apsūdzību iepazinās, savu vainu laupīšanas izdarīšanā atzīst daļēji, tas ir, atzīst, ka 2019.gada 21.novembrī, grupā ar /pers. A/ izdarīja vardarbīgas darbības attiecībā pret /pers. C/, atzīst, ka tika nodarīti miesas bojājumi, kā arī atņemtas viņam piederošās mantas. Neatzīst, ka mēģināja novilkt gredzenu no /pers. C/ pirksta.

Pārbaudot prokurora iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vaina, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ir pierādīta pilnībā ar cietušā liecībām un visiem kriminālietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesas izmeklēšanas laikā cietušais /pers. C/ attiecībā par gredzenu liecināja, ka gredzenu mēģināja novilkt /pers. B/, bet /pers. A/ gribēja ātrāk iet projām un teica, ka gredzens neko nemaksājot. Šobrīd cietušajam gredzena vairāk nav, tas ir pārdots. Gredzens bija dzeltenā krāsā, zelta. Vēl paņēma mobilo telefonu un naudas maku, kurā atradās nauda 10 EUR. Lietā pieteikta materiālā kompensācija 45 EUR, bet /pers. A/ atlīdzināja materiālo kompensāciju 50 EUR apmērā. Materiālo kompensāciju neuztur.

Cietušā/pers. C/ liecības iekļautas tiesā izmantojamo pierādījumu uzskaitījumā (lietas 8., 9.-17., 35., 96., 98., 132.lapa).

Pirmstiesas kriminālprocesā cietušais /pers. C/ liecināja, ka 2019.gada 21.novembrī plkst.9.00 cietušais satikās ar paziņu /pers. A/, uzvārdu nezina. Kopā aizgāja uz alkohola veikalu. Nauda alkoholam bija tikai cietušajam, nopirka vīnu. Gāja un dzēra. Pēc kā aizgāja nopirkt telefonam bateriju un pie tirdzniecības centra satika /pers. A/ paziņu, kurš pēc tam gāja kopā ar pārējiem. Kopā aizgāja uz bēru birzi tuvāk /Nosaukums B/, lai turpinātu iedzert. Cietušais bija manāmi iereibis. Pēc kāda brīža, kad cietušais sēdēja uz nogāzta bērza, /pers. A/ paziņa pēkšņi iesita cietušajam ar dūri pa seju, deguna rajonā. Cietušais nokrita uz zemes un zaudēja samaņu. Cietušais pamodās un sajuta sitienus pa galvu. Juta, ka sit ar kājām pa galvu. Sitieni bija daudz un bieži. Sita /pers. A/ un viņa paziņa. Tad dzirdēja, ka /pers. A/ saka savam paziņam, lai paņem mobilo telefonu, naudas maku. Cietušais juta, ka no viņa virsjakas iekšējās kabatas izvilka maku. /pers. A/ ļoti interesēja bankas kartes. Pēc tam sajuta, ka no jakas ārējās kabatas izvilka mobilo telefonu „Samsung Galaxy" ar SIM karti „Tele2 Zelta Zivtiņa", tā vērtība 30 EUR. Maka vērtība 5 EUR, makā atradās nauda 10 EUR, „Swedbank" bankas karte un atlaižu kartes.

Papildus cietušais liecināja, ka atpazina pēc fotogrāfijām vīrieti vārdā /pers. A/ kas norādīts fotoattēlā Nr.1 un noskaidroja, ka viņu sauc /pers. A/.

Par gredzenu liecināja, kad tika nodarīti miesas bojājumi un nolaupītas mantas, cietušajam uz labās rokas pirksta bija zelta gredzens 785 proves.

Uz nolaupīšanas brīdi gredzena vērtība 150 EUR. Atceras, ka gredzenu mēģināja novilkt vīrietis, kura vārdu nezina, bet tas nebija /pers. A/. Gredzenu novilkt neizdevās un cietušais dzirdēja, ka /pers. A/ saka, lai liek mieru un abi aizgāja.

Apsūdzēto/pers. A/ un /pers. B/ vaina pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas arī norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai un proti:

Ar Eksperta atzinumu Nr.32-3161 un eksperta atzinumu Nr.7-627 (lietas 21., 23.-24.lapa) pierādīts, ka /pers. C/ konstatēti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem abu vaigu apvidū, ādas nobrāzumu deguna gala apvidū, deguna kaulu un deguna starpsienas lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai;

Ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (lietas 33.-34.lapa), kur cietušais norādīja uz attēlu Nr.1 un atpazina /pers. A/;

Ar izņemšanas protokolu, apskates protokolu un aizdevuma pret kustamas lietas ķīlu līgumu Nr.LV-24-00010166 (lietas 93.-94., 95.lapa) lietā pierādīts, ka 2019.gada 26.novembrī izdarīta izņemšana /adrese B/, SIA „/Nosaukums B/" lombardā un izņemts mobilais telefons „Samsung Galaxy" melnā krāsā un melnas krāsas lādētājs. No līguma izriet, ka mobilo telefonu 2019.gada 21.novembrī ieķīlāja /pers. B/;

Ar apskates protokolu, shēmu un fototabulu (lietas 36.-38.lapa) lietā pierādīts, ka izdarīta notikuma vietas apskate;

Ar Swedbank izziņu (lietas 138.-140) lietā tiek pierādīts, ka cietušajam /pers. C/ kontam bija piesaistīta norēķinu karte, kura tika slēgta 2019.gada 28.novembrī un darījumi ar karti no 2019.gada 21.novembra līdz 2019.gada 28.novembrim nebija veikti;

Ar protokolu par liecību pārbaudi uz vietas un fototabulu (lietas 63.-66.lapa) lietā pierādīts, ka /pers. A/ norādīja vietu un apstākļus, kur cietušajam nodarīja miesas bojājumus un atņēma mantas.

Prokurors pierādījumu uzskaitījumā iekļāvis protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (lietas 56.-58.lapa), taču nelūdza protokolā iekļauto liecību nolasīt tiesas izmeklēšanas laikā un norādīja, ka protokolā kā aizturētā persona norādīta /pers. A/.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem, ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Krimināllietā iesniegtie un tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi, pēc tiesas domām, izslēdz saprātīgas šaubas par apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vainu viņiem inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Lietā nav strīda par to, ka 2019.gada 21.novembrī, laika periodā no plkst.9.30 līdz plkst.13.30, bērzu masīvā, netālu no mājas /adrese/, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ kopīgi lietoja alkoholisko dzērienu, pēc kā /pers. B/ ar dūri iesita pa seju /pers. C/, pēc kā katrs apsūdzētais izdarīja ne mazāk kā vienu spērienu ar kāju galvas apvidū uz zemes gulošajam /pers. C/, tad /pers. A/ no /pers. C/ virsjakas kabatas paņēma naudas maku 5,00 EUR vērtībā, kurā atradās nauda 10,00 EUR apmērā, AS „Swedbank" norēķinu karte bez vērtības, kā arī atlaižu kartes bez vērtības, un /pers. B/ no /pers. C/ virsjakas kabatas paņēma mobilo telefonu 30,00 EUR vērtībā.

Kā arī lietā nav strīda, ka vardarbīgo darbību izdarīšanas rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem abu vaigu apvidū, ādas nobrāzumu deguna gala apvidū, deguna kaula un deguna starpsienas lūzumu.

Apsūdzētais/pers. A/ atlīdzinājis cietušajam /pers. C/ labprātīgi materiālo kaitējumu (lietas 214., 215.lapa), līdz ar to cietušajam materiālā kompensācija kriminālprocesā nav nosakāma.

Lietā ir strīds, vai apsūdzētie centās arī novilkt no cietušā pirksta zelta gredzenu 150,00 EUR vērtībā, lai gan tas viņam līdz galam neizdevās.

Cietušais gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas izmeklēšanas laikā liecināja, ka gredzenu mēģināja novilkt /pers. B/, bet /pers. A/ gribēja ātrāk iet projām un teica, ka gredzens neko nemaksājot.

Vērtējot cietušā liecības, tiesa secina, ka tiešu aculiecinieku izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam nav, līdz ar to vērtējamas ir cietušā un abu apsūdzēto liecības kopsakarā.

/pers. A/ liecībās apstiprināja, ka cietušajam tanī dienā bija gredzens, taču apsūdzētie to neaiztika un pat nemēģināja to nozagt. /pers. B/ liecībās norādīja, ka neatzīst, ka mēģināja novilkt gredzenu no /pers. C/ pirksta. Turklāt abi apsūdzētie norādīja, ka alkohola lietošanas dēļ slikti atceras notiekošo.

Novērtējot iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pierādīta apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vaina un apsūdzēto darbības ir kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas. Tiesa atzīst par pierādītu, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja laupīšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās. Tiesai nav pamata apšaubīt cietušā /pers. C/ sniegto liecību patiesumu, jo cietušais norādīja apstākļus pie kādiem tika izdarīta laupīšana, norādīja nolaupīto mantu sortimentu, tajā skaitā sniedza liecības par to, ka apsūdzētie mēģināja nolaupīt arī viņam piederošo gredzenu, taču viņiem tas neizdevās.

Turklāt lietā ir pierādīts, ka /pers. B/ ar dūri iesita pa seju /pers. C/, ko apstiprina pats apsūdzētais, kā arī lietā ir pierādīts ar cietušā liecībām, ka katrs apsūdzētais izdarīja arī sitienus ar kājām, līdz ar to tiesa atzīst par pierādītu, ka apsūdzētie izdarīja ne mazāk kā vienu spērienu ar kāju galvas apvidū uz zemes gulošajam /pers. C/.

Izdarot šādus secinājumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētie par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāmi un apsūdzēto vaina pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ir pierādīta pilnībā.

Nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētais /pers. A/ pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā /pers. A/ par atbildību mīkstinošu apstākli pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas tiek atzīts tas, ka apsūdzētais savu vainu atzinis un izdarīto nožēloja.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu atbildību pastiprinoši apstākļi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas apsūdzētajam /pers. A/ netiek konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas izdarīja smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas tiek atzīts tas, ka apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam /pers. C/ radīto kaitējumu.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētie atzina savas faktiskās darbības un atvainojās cietušajam, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir atzīstams tas, ka abi apsūdzētie savu vainu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas atzina un izdarīto nožēloja.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus pēc Krimināllikuma

176.panta otrās daļas, tiesa atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu un tas izdarīts alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošs apstāklis pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas tiek atzīts, ka tas izdarīts alkohola ietekmē.

Prokurors, pamatojoties uz Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punktu, kā atbildību pastiprinošu apstākli abiem apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas debatēs lūdza atzīt to, ka apsūdzētie sniedza apzināti nepatiesas liecības.

2020.gada 11.jūnijā pieņemti „Grozījumi Krimināllikumā", kur Krimināllikuma 48.panta pirmā daļa tika papildināta ar 17.punktu, kas stājās spēkā 2020.gada 6.jūlijā, turklāt 2020.gada 11.jūnijā tika pieņemti „Grozījumi Kriminālprocesa likumā", kas stājās spēkā 2020.gada 6.jūlijā un tika papildināts Kriminālprocesa likuma 67. panta pirmā daļa ar $1.^{1}$ punktu, kas noteica, ka no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir pienākums sniegt patiesas liecības, ja tā izmanto tiesības liecināt.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas /pers. A/ tiesības krievu valodā izsniegtas 2019.gada 25.novembrī u n 2019.gada 27.novembrī (lietas 49.-50., 68.-69.lapa) un /pers. B/ tiesības krievu valodā izsniegtas 2019.gada 26.novembrī un 2019.gada 28.novembrī (lietas 76.-77., 83.-84.lapa). Tiesa secina, ka apsūdzētie pirmstiesas kriminālprocesā nebija brīdināti par apzināti nepatiesas liecības sniegšanas sekām.

Ņemot vērā minēto un vērtējot prokurora lūgumu, tiesa secina, ka nav pamata šajā kriminālprocesā /pers. A/ un /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas noteikt atbildību pastiprinošu apstākli pēc Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punkta.

Nosakot sodu tiesa ņem vērā to, ka:

/pers. A/ agrāk sodīts (lietas 43.-46., 205.-210.lapa), pēdējo reizi: ar Rīgas rajona prokuratūras 2018.gada 3.augusta prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 128 stundām. Sods izciests 2019.gada 21.janvārī. Apsūdzētajam ir deklarētā dzīvesvieta (lietas 40., 212.lapa), bet faktiski dzīvo citā dzīvesvietā, nav precējies, apgādājamo nav (lietas 126.-127.lapa), veselības stāvoklis normāls – no bērnības ir astma, bija noteikta invaliditāte līdz 18 gadu vecumam, invaliditātes nav. 2020.gada 10.jūlijā kodējies uz 1 gadu pret alkohola lietošanu (lietas 172.lapa), ir darba vieta (lietas 171.lapa).

/pers. B/ agrāk nav sodīts (lietas 78.-79., 211,lapa), ir deklarētā dzīvesvieta (lietas 213.lapa), bet faktiski dzīvo citā dzīvesvietā, nav oficiālu ienākumu un nav oficiālas darba vietas, ir veselības problēmas, bija slimnīcā, invaliditātes nav, apgādātībā trīs nepilngadīgi bērni, šķīries.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un katra apsūdzētā personību, kā arī lai panāktu Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, un izvērtējot katra apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, viņu veselības stāvokli, to, ka /pers. A/ noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, bija laupīšanas iniciators, to, ka atvainojās cietušajam un /pers. B/ par to, ka viņu iesaistīja šajā noziedzīgajā nodarījumā, un to, ka izdarīja arī citus noziedzīgus nodarījumus, līdz ar to secināms, ka apsūdzētais /pers. A/ nekādus secinājumus nav izdarījis, savukārt apsūdzētais /pers. B/ noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas izdarīja būdams agrāk nesodīts, nav izdarījis citus noziedzīgus nodarījumus un atvainojās cietušajam.

Vērtējot soda veidu un mēru, kāds ir piemērojams /pers. A/ un /pers. B/, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46.panta otrās un trešās daļas nosacījumus.

Vērtējot nosakāmo soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008. gada tiesu prakses apkopojumā „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" izteikto viedokli, ka krimināsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat krimināsodus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību (*sk. apkopojuma 17.-21.lpp.*).

Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija paredz sodīt ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz sodīt ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Nosakot sodu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, tiesa vērtē, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir pieskaitāms pie smagiem noziegumiem, kas apdraud ne tikai cietušā mantiskās intereses, bet vienlaicīgi vērsts arī pret personas veselību un dzīvību, kā rezultātā cietušajam tika nodarīti viegli miesas bojājumi, noziedzīgo nodarījumu izdarīja nedzēstas sodāmības laikā un apsūdzētajam ir konstatēti divi atbildību mīkstinoši apstākļi un divi atbildību pastiprinoši apstākļi, līdz ar to tiesa secina, ka apsūdzētais sodāms ar brīvības atņemšanas sodu kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētājs.

Ņemot vērā minēto un izvērtējot soda mēru, tiesa secina, ka prokurora lūgtais soda mērs ir samazināms, jo tiesa uzskata to par pārāk bargu un atzīst, ka pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas apsūdzētais /pers. A/ sodāms ar brīvības atņemšanas sodu uz 1 gadu 6 mēnešiem un atzīst, ka šāds soda mērs ir samērīgs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un taisnīguma nodibināšanai.

Pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas kā obligāti piemērojams papildsods – probācijas uzraudzība. Papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams. Papildsods – probācijas uzraudzība – nosakāms uz laiku uz 2 gadiem, kas ir samērīgs izdarītajam.

Nosakot sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, tiesa vērtē, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pieskaitāms pie mazāk smagiem noziegumiem, ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un netiek konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, izvērtējot apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. A/ pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu, kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētājs, jo atzīst, ka cita alternatīva soda piemērošana nesasniegs Krimināllikumā noteikto soda mērķi.

/pers. A/, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, tiesa piemēro daļēju soda saskaitīšanas principu.

Daļēju soda saskaitīšanas principu tiesa piemēro, jo šāds soda saskaitīšanas veids ir vairāk labvēlīgs apsūdzētajam.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, to, ka viņš agrāk nav sodīts un to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums ir pieskaitāms pie smagiem noziegumiem, noziegums pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas apdraud ne tikai cietušā mantiskās intereses, bet vienlaicīgi vērsts arī pret personas veselību un dzīvību, kā rezultātā cietušajam tika nodarīti viegli miesas bojājumi, tiesa atzīst, ka sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā uz 1 gadu, nosakot to nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Nav pamata neticēt, ka turpmāk apsūdzētais likumpārkāpumus neizdarīs un turpinās likumpaklausīgu dzīvi, par ko liecina lietā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personību, līdz ar ko tiesa atrod par iespējamu /pers. B/ piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, un brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, jo gūst pārliecību, ka vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un nosacīta soda piemērošana konkrētajā gadījumā ir samērīga un vērsta uz soda mērķa sasniegšanu.

Tiesa konstatē, ka no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža līdz pat šim brīdim, apsūdzētais nav izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus,

tādējādi, nekonstatējot lietā citus likumā noteiktos šķēršļus nosacītas brīvības atņemšanas soda noteikšanai, tiesai attiecībā uz apsūdzētā personību rodas pārliecība, ka apsūdzētais turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs un uzskata, ka konkrētajā gadījumā brīvības atņemšanas sods nosakāms nosacīti.

Nosacīts sods sekmēs ne tikai taisnīguma atjaunošanu, bet arī veicinās notiesātā personu resocializāciju, atturot no turpmāka noziedzīga nodarījuma recidīva. Noteiktais sods ir samērīgs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un sabiedrības interesēm. Pie šiem apstākļiem tiesa secina, ka prokurora lūgtais soda veids un mērs ir pārāk bargs.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ nosakāms papildsods – probācijas uzraudzība – uz 1 (vienu) gadu, bet /pers. B/ papildsodu — probācijas uzraudzība — izpildīt tikai tad, ja tiesa nolemj izpildīt spriedumā noteikto pamatsodu.

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētais /pers. A/ aizturēts 2019.gada 25.novembrī (lietas 47.lapa) un atbrīvots 2019.gada 27.novembrī (lietas 67.lapa).

2019.gada 27.novembrī piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (lietas 70., 150., 228.lapa),

Soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2019.gada 25.novembra līdz 2019.gada 27.novembrim, tas ir, divas dienas.

Piemērotais drošības līdzeklis atstājams negrozāms līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētais /pers. B/ aizturēts 2019.gada 26.novembrī (lietas 74.lapa) un atbrīvots 2019.gada 28.novembrī (lietas 82.lapa).

2019.gada 28.novembrī piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (lietas 70.lapa),

Reāla soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2019.gada 26.novembra līdz 2019.gada 28.novembrim, tas ir, divas dienas.

Piemērotais drošības līdzeklis atstājams negrozāms līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Procesuālie izdevumi nav.

Lietā konstatēts lietiskais pierādījums – CD disks (lietas 180.lapa). Tiesa atzīst, ka lietiskais pierādījums kā elektronisks dokuments glabājams kriminālllietas materiālos.

Apsūdzētie/pers. B/ un /pers. A/ lūdza sagatavot pilnu spriedumu. Pilna sprieduma pieejamības diena noteikta 2021.gada 6.maijā.

Ievērojot to, ka apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. A/ kriminālprocesā ir nepieciešams tulks, tad vadoties no Kriminālprocesa likuma 321.[1] panta noteikumiem, apsūdzētajiem sprieduma tulkojuma, krievu valodā, pieejamības diena ir 2021.gada 20.maijā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 530.pantiem, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 7 (septiņiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2019.gada 25.novembra līdz 2019.gada 27.novembrim, tas ir, divas dienas.

Piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu, /pers. B/, noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

/pers. B/ papildsodu — probācijas uzraudzība — izpildīt tikai tad, ja tiesa nolemj izpildīt spriedumā noteikto pamatsodu.

Reāla soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2019.gada 26.novembra līdz 2019.gada 28.novembrim, tas ir, divas dienas.

Piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Uzlikt par pienākumu /pers. B/ 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas soda izpildei pieteikties Valsts probācijas dienesta nodaļā pēc savas deklarētās dzīvesvietas (Valsts probācijas dienesta Rīgas Austrumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Salaspils nodaļa, adrese: Rīgas iela 30a, Salaspils, LV-2169, tālrunis: 67943004, e-pasts: riga@vpd.gov.lv).

Piedzīt no /pers. A/ par labu SIA /Nosaukums/ materiālo kompensāciju 9,25 EUR (deviņi euro 25 centi) apmērā.

Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai kompensācijas atlīdzināšanai. Uzlikt par pienākumu iesniegt Rīgas rajona tiesas (Jūrmalā) kancelejā maksājuma apliecinošu dokumentu par kompensācijas atlīdzināšanu.

Cietušajam/pers. C/ materiālo kaitējuma kompensāciju nenoteikt, tā ir atlīdzināta.

Lietisko pierādījumu – CD disku – glabāt krimināllietas materiālos.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas, var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Ja lietā tiek sagatavots pilns spriedums, par to var iesniegt apelācijas sūdzību vai protestu 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā (Jūrmalā).

Tiesnese G.Lapiņa